Leugen, je naam is Simon Wiesenthal

Gawain 13 september 2014

Artikel en afbeeldingen zijn ingezonden door Gawain.

Nu de historische Zwendel van het verplichte “Holocaustverhaal” in volle omvang is ontmaskerd (***geen*** nazibeleid voor uitmoorden van alle joden, ***geen*** “gaskamers” en bij lange na ***geen*** “6 miljoen”), is het ook tijd een van de iconen van die kwaadaardige Mythe recht te doen: “Simon Wiesenthal” als de pathologische Leugenaar die hij was.

Szymon Wizenthal

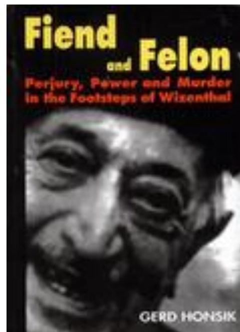
De Oostenrijkse schrijver en dichter Gerd Honsik – die als revisionist 15 jaar in Spanje in ballingschap leefde en daarna in Oostenrijk 5 jaar gevangen werd gezet voor “Holocaustontkenning” – schreef een volledig gedocumenteerd boek over deze aartsleugenaar, met als titel *“Schelm und Scheusal”*,[1] dat ***niets*** van “morele autoriteit” van deze joodse *fantast* en *hatemonger* heel laat.

Oostenrijks schrijver, dichter en revisionist Gerd Honsik, als een crimineel veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf.

Honsik staat niet alleen met zijn diskwalificatie van Wiesenthal als pathologisch leugenaar. Zo stelde de vroegere joods-Oostenrijks premier Bruno Kreisky dat Wiesenthal in de oorlog o.a. voor de Gestapo werkte. Ook *The Jewish Chronicle* schreef een artikel *"It is right to expose Wiesenthal".*[2]

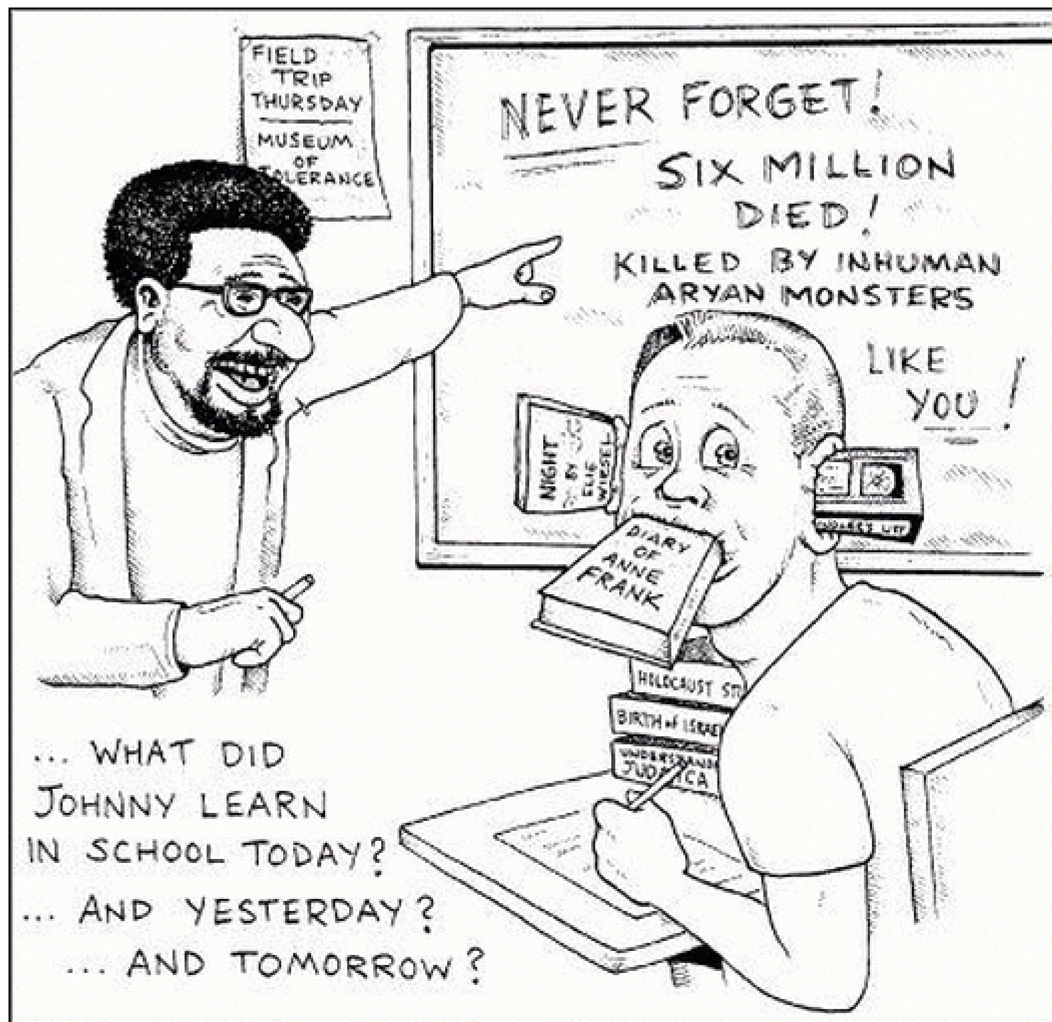
De Poolse jood "Simon Wiesenthal" (Szymon Wizenthal) was dan ook een prominent vertegenwoordiger van de Machten der Duisternis.

Honsik's boek Fiend and Felon

Een ziekelijke draaideurleugenaar, zwendelaar, meinedige, kwaadaardig vervalser, zionistisch hypocriet en volgens de "convergerend bewijs" methode van "Holocaustgeleerden" als Robert-Jan Van Pelt c.s. een moordenaar.

Hij werd geëerd door alle Grote Struisvogels der Aarde en door miljoenen gehersenspoelde onbenullen – waaronder ikzelf in mijn jeugd, toen ieder nog volledig afhankelijk was van onze Leugenmedia en "kwaliteitskranten". Bedolven onder prijzen, vereerd met instituten, boeken en andere inmiddels tot *rubbish* gedegradeerde eerbewijzen, werd hem op een neuslengte na bijna een Nobelprijs toe gemanipuleerd. Bijna, want die ging naar rivaliserend pathologisch patiënt Elie Wiesel (ook een gigaleugenaar en een zionistische schoft eerste klas, [3] fraudeur en joods). Men ziet, inferieure en immorele karaktereigenschappen convergeren perfect binnen de Waan van ons Vervalste Bewustzijn.

Wiesenthal was een van de Helden uit mijn jeugd. Om hier zijn beerput van leugens op te schrijven ***omdat dat de eerlijke waarheid is,*** doet mij zelfs nu nog een soort pijn. Hoe heb ik ooit in zo'n boef kunnen geloven?? Nadat ik als argeloos kind jarenlang thuis, op school, door docenten, door professoren, op tv, in "kwaliteitskranten", boeken, enz. eindeloze rijen walgelijk sadistische moordverhalen en wandaden alleen door Duitsers ("nazi's") gepleegd, met de paplepel toegediend kreeg, was ik totaal *gehersenspoeld* door deze vuiligheid. (Later kwam ik tot het inzicht hoe perfect die hersenspoeling was: ikzelf zou het in alle toonaarden hebben ***ontkend,*** het als ***"belachelijk"*** van de hand hebben gewezen en degeen die mij dit voorhield voor een ***getikte*** hebben gehouden!)

Mijn beeld van Duitsers en de Tweede Wereldoorlog bestond uit zwart-wit concentratiekampen, weerloze (joodse) zielen, "gaskamers", bergen lijken en Frankensteiniaanse schoften, onmensen en gruwelaars die "Duitsers" of "nazi's" werden (worden) genoemd.

Gelukkig was er toen de Rechtvaardige jood, Simon Wiesenthal, die in z'n eentje in de hele wereld op jacht bleef naar die vuile smerige SS-ers om hen hun gerechte straf te bezorgen. Zo dacht ik – en met mij miljoenen andere naïeve idioten – er althans over.

Tot dit voor mij *in één klap* voorgoed voorbij was. Nog vóór ik “de Holocaust” – wat later een beerput vol infame leugens bleek te zijn – aan grondig onderzoek begon te onderwerpen, viel Wiesenthal ontluisterend van zijn voetstuk. Alleen maar omdat hij even op tv kwam met op de achtergrond de rokende puinhopen in Libanon. Vol vuur kraaide de oude zionist zijn vreugde en steun voor Sharon in de camera uit over die perverse moordpartij in de Palestijnse vluchtelingenkampen Sabra en Chatila in september 1982. Daar waren in 3 dagen, onder joods/zionistische regie, 3.500 ongewapende en weerloze mensen, vrouwen en kinderen walgelijk afgeslacht.

Ik verwachtte dat hij deze moordpartij tot in de grond zou veroordelen, maar tot mijn verbijstering putte deze Wiesenthal zich uit in superlatieven over de “overwinning” en “glorie” van Israël en de “verdorvenheid” van de slachtoffers. Kennelijk had de oude schurk zich voor de camera laten plaatsen om tegen betaling weer eens ouderwets te liegen en miljoenen idioten zoals ik ervan te overtuigen dat ook deze smerige massamoord toch eigenlijk best wel heel koosjer was. Als Wiesenthal dat zei, dan moest dat toch wel zo wezen? Of niet?

Dat was te veel. Het kwartje viel bij mij. Hoe kan iemand, die kampioen vervolger van Duitse “oorlogsmisdadigers”, kampioen van “menselijkheid”, “mededogen”, “tolerantie” en “rechtvaardigheid” preekt, euforisch zijn bij een weerzinwekkende Duivelse moordpartij, waarbij alle zogenaamde “pogroms” in het niet verdampen?! Dat kan niet. Hier klopte iets heel erg niet. Of toch wel, als de slachtoffers maar Palestijnen en/of “vijanden” van Israël zijn?! ***Joodse haat, dubbele moraal*** (beter gezegd: **geen** moraal) en ***schaamteloosheid*** toonde hier weer eens haar ware gezicht. Pas later las ik dat Wiesenthal al sinds 1960 op de loonlijst van de Mossad stond, die zijn Weense kantoor financierde.[4]

De door zionisten gefaciliteerde massamoord in Sabra en Chatila werd wereldwijd veroordeeld en vergeleken met “nazi-praktijken”. Zionisten “verdedigden” zich met een “Holocaustfoto” die zou tonen dat “de nazi’s erger waren”.

Ook hier een doorzichtige leugen, want de slachtoffers op die foto (Nordhausen bij Berlijn in 1945) waren arbeiders omgekomen tijdens een Geallieerd bombardement (zie bomkrater in het midden en gebouwen aan weerszijden).

Op slag nam ik mij voor, alle joods/zionistische verhalen voortaan eerst *zelf* aan de feiten te toetsen. En wat een stinkend riool van joodse en zionistische leugens ging toen open! Ik geloofde het zelf niet en ging nhet daarom allemaal controleren. Maar wat ik ook controleerde, het werd alleen maar kwalijker. Een gehersenspoeld idioot was gestorven en een revisionist opgestaan. Mijn credo werd: *geloof* ***nooit*** zo maar verhalen van zionisten! Controleer ze zelf en als dat niet kan, ***geloof ze niet.***

Ik kwam erachter dat Wiesenthal's hele act van "recht" en "rechtvaardigheid" er alleen maar uit bestond om in het belang van internationale joodse organisaties de haat tegen hun vijanden brandend te houden en aan te wakkeren. Mossad, Israël. ADL, B'nai Brith, de joods

onderhorige media, en de hele misjpoche waren zijn werkgevers. Zij financierden en faciliteerden hem. Zonder hen was Wiesenthal niets dan een ordinaire fantast en leugenaar. Hij ***loog*** over bijna alles:

- **Over zijn naam "Simon Wiesenthal"**
- **over zijn nationaliteit (Pools)**
- **over de nationaliteit van zijn vrouw**
- **over zijn "arisch" zijn**
- **over de etniciteit van zijn moeder**
- **over de dood van zijn moeder (in ziekenhuis in Lemberg werd "op weg naar de gaskamer")**
- **over de etniciteit van zijn vrouw**
- **over de etniciteit van zijn dochter**
- **over zijn moedertaal**
- **over zijn academische graad ("Dipl.-Ing.")**
- **over zijn beroep "architect in Odessa" (hij werkte in een bedspiralenfabriek in Lvov)**
- **over zijn "militaire" rang ("majoor")**
- **over zijn "promotie" (van "Majoor" tot "Eerste Luitenant" [sic!!])**
- **over zijn zogenaamd "partisaan" geweest zijn**
- **over zijn "recht" op een financiële uitkering als "verdreven etnisch Oostenrijker"**
- **over "12 overleefde concentratiekampen"**
- **over nooit bestaand vernietigingskamp *"Risiera di San Sabba"* met "100.000 doden"**
- **over talloze onder ede afgelegde verklaringen (meineed)**
- **over zijn rol in de Eichmann-kidnap, waar hij *niets* mee te maken had**
- **over zeep gemaakt uit vet van duizenden vermoorde joden in 1942**
- **over een zeepfabriek in kamp Belzec, waar 900.000 joodse lijken tot *zeep* werden verwerkt (*Der Neue Weg*)**
- **over "misdaden" van door hem "opgespoorde" oud-nazi's**
- **over "misdaden" van door hem besmeurde *nakomelingen* van oud-nazi's**
- **over de "echtheid" van met zijn medeweten vervalste documenten**
- **over "4 miljoen vergaste mensen" in het Oostenrijkse kamp Mauthausen**
- **over een door hem in 1950 valselijk als "de nazi Wagner" gebrandmerkte man in Brazilië**
- **over de door hem valselijk aangeklaagde Amerikaanse fabrieksarbeider Frank Walus, die nooit in Polen was**

Door Wiesenthal gefakete afbeelding van “doodgemartelde gevangenen in Mauthausen”.

- **over de in Israël ter dood veroordeelde John Demjanjuk in Treblinka (waar deze nooit was)**
- **over “antisemitisch” en “neo-nazi” zijn van revisionisten**
- **over een beëdigde verklaring van topnazi Albert Speer over “vergassing” van joden**
- **over zijn gefantaseerde jacht op en “bijna arrestatie” van Jozef Mengele in Peru, Chili, Brazilië, Spanje, Griekenland en Paraguay.**
- **over “gaskamerbekentenissen” van twaalf topnazi’s in zijn boek *“Justice, not Vengeance”***
- **over erkenning van “gaskamers” door de bouwers van de Birkenau Krema’s Dejaco en Ertl**
- **over slachtoffers van martelingen in Mauthausen (valse tekeningen)**
- **over “4.000.000 vermoorden” in Mauthausen**
- **over de “bekentenis” van commandant Franz Ziereis van Mauthausen**
- **over een nazi-eenheid die Duitse “massagraven” op Sovjetgebied “onzichtbaar” liet verdwijnen**
- **over zijn rol in de “oplossing” van de massamoord door de Sovjets in Katyn**
- **over Iraanse “gaskamers” van Duitse bedrijven, om tot oorlog tegen Iran op te hitsen**

Wiesenthal loog over . . . . over ALLES! Hij loog zoveel als een mens gedurende een leven dat 96 jaar duurde, maar liegen kan. Het kwalijke is, dat zijn talloze onwaarheden geen vergissingen waren, maar doelbewuste leugens alle ten eigen voordele.
Ik ga mij hier niet uitputten in de oorzaken en redenen van zijn pathologische leugens. Er zijn immers duizenden redenen waarom mensen liegen, terwijl voor de redenen om de waarheid te spreken de vingers van één hand genoeg zijn.

Originele foto

Door Wiesenthal Center valselijk bewerkte foto, met “rook van ovens” (Wiesensmoke). Na ontmaskering zeiden zij “de foto is per ongeluk vuil geworden” en haalden hem van internet.

Echter, wie zo veel en zo vaak liegt over vrijwel alles is geestelijk niet gezond en/of een slecht mens. Die typering past als een handschoen op “Simon Wiesenthal”, die valse coryfee van “de Holocaust”.

“Nazi-jager” Wiesenthal’s werkwijze was altijd dezelfde. Eerst selecteerde hij een “nazi-misdadiger”, dan betrok hij informatie van *Yad Vashem* in Israël, vervolgens gaf hij geselecteerde journalisten, kranten en tijdschriften opdracht over betrokkenen tendentieuze half ware en verzonnen sensatie verhalen te verspreiden, inclusief “getuigen” uit zijn valse getuigenpool, die over ***alles*** wat werd gevraagd tegen vergoeding grif getuigden, zodanig dat betrokkene al ver voor zijn opsporing als massamoordenaar en sadist was getekend en veroordeeld.

Daarbij stond hij voortdurend in contact met Israël, de Mossad, de ADL, de Vrijmetselarij van de B’nai Brith en andere onduidelijke maar invloedrijke joodse groepen.

Het was voor hen geen enkel probleem “verdachte”, nog niet veroordeelde “nazi’s” in welk land ter wereld ook op te laten pakken, te verhoren, te vervolgen, te laten uitleveren, hun nationaliteit af te pakken, te deporteren naar Duitsland of Oostenrijk en hen daar te laten veroordelen.

Uiterst merkwaardig was, dat alle verdachten door onafhankelijke getuigen, die hen voor en na de oorlog van nabij kenden als fatsoenlijke burgers, goede vrienden, zorgzame vaders en gewaardeerde leden van de gemeenschap werden getypeerd. Maar volgens Wiesenthal en de media waren zij tijdens de korte oorlogsperiode op magische wijze veranderd in weerzinwekkende monsters, massamoordenaars, sadisten, lafbekken, etc., een fenomeen dat zich alleen bij Duitsers in de nazitijd schijnt te hebben voorgedaan.

Een groot probleem was, dat de door Wiesenthal vervolgde monsters niet "bekenden" dat er "gaskamers" in het Derde Rijk bestonden en dat ook niet van plan waren. Slechts één van de twaalf gedoodverfden die Wiesenthal in zijn boek opvoert, zei dat ze wél bestonden. (Wiesenthal ***loog*** glashard dat ***allen*** bekenden. In een interview stelde hij in 1982: *". . . geen van de beklaagden in de nazi-processen van na 1945 betwistte het bestaan van gaskamers."!*).[5] Een levensgroot probleem voor hem, want enkelen hadden al laten weten dat bij een proces luid en duidelijk te zullen tegenspreken.

Maar gelukkig is het Holocaustverhaal rijk gezegend met "Mirakels", niet alleen van miljoenen joodse overlevenden, maar ook van wonderbaarlijk goed passende "onverklaarbare" sterfgevallen. Zeker onder hen die door Wiesenthal werden opgejaagd, maar niet bereid waren mee te werken. Het naoorlogs Wonder deed zich dan ook voor, dat nazi's die meewerkten en bestaan van gaskamers "bekenden", werden vrijgesproken, buiten vervolging gesteld of opvallend lage straffen en vervroegde invrijheidstelling genoten, ***terwijl zij die het bestaan van "gaskamers" ontkenden, voor, tijdens of kort na hun proces in hun cel "zelfmoord" pleegden, getroffen werden door "hartfalen", onder "nooit opgehelderde omstandigheden" plotseling stierven, enz.***

Het beeld van dergelijke sterfgevallen ziet er als volgt uit:

- **Walter Rauff,** op grond van een bewezen vervalste brief aangewezen als "uitvinder" van (nooit aangetroffen) "gaswagens", ontkende van het begin af het bestaan daarvan. Hij stierf in Chili, twee dagen voor hij aan Duitsland zou worden uitgeleverd, aan **"hartfalen".**
- **Prof. Dr. Werner Heyde,** beschuldigd van "beëindiging van onwaardige levens" (wat destijds o.a. ook in de VS gebeurde) met koolmonoxide uit stalen flessen (wat absurd is), pleegde **"zelfmoord"** in zijn cel voor hij de beschuldigingen voor de rechtbank kon ontkennen.
- **Franz Stangl,** commandant van o.a. Treblinka, ontkende iets te maken te hebben gehad met "massavernietiging" en was er naïef genoeg van overtuigd te zullen worden vrijgesproken. Hij stierf op 63-jarige leeftijd zonder ziek te zijn geweest geheel **"onverwacht"** in de cel.
- **Mr. Eduard Roschmann,** opzichter van het Joods Ghetto in Riga. Nadat een bomaanslag op zijn huis in Argentinië was mislukt en zijn uitwijzing naar Duitsland afgewezen, stierf hij aan **"hartfalen".**
- **Dr. Mengele,** toen Amerikaans-joodse druk op Paraquay om "gaskamerontkenner" Mengele aan Duitsland uit te leveren vruchteloos bleken, kwam op 7 februari 1979 het bericht dat Mengele tijdens het zwemmen was **verdronken** bij São Paulo in Brazilië.
- **Wolfgang Gerhard,** ervan beschuldigd zijn identiteitsbewijs ter beschikking van Mengele te hebben gesteld om hem te laten vluchten. Hij stierf kort daarop in Graz **"onder niet geheel opgehelderde omstandigheden".**
- **Walter Kutschmann** ook een Wiesenthal target die het bestaan van "gaskamers" betwistte, stierf in een ziekenhuis aan een **"hartaanval".**

- **Ivan Hrabatyn** stierf, voor hij de gelegenheid kreeg het bestaan van "gaskamers" te ontkennen, in 1980.
- **Odilo Globocnik,** volgens het Holocaustverhaal een van de nauwst betrokkenen bij "gaskamers" en "massavergassingen" kwam niet voor een rechtbank, want hij pleegde in 1945 **"zelfmoord"** in een geallieerde cel.
- **Hermann Höfle,** die nauw samenwerkte met Globocnik en tijdens verhoren met klem ontkende dat er in het Derde Rijk "gaskamers" bestonden en daarvan pas ***na de oorlog*** had gehoord, "**hing zichzelf op"** in de isoleercel voor hij tijdens het proces gehoord kon worden.
- **Gustav Wagner, "hing zichzelf op"** in een afgelegen boerderij in Brazilië kort nadat definitief geworden was dat hij ***niet*** zou worden uitgeleverd aan Duitsland.

Gerd Honsik noemde in zijn boek Wiesenthal "medeplichtig" aan al die verdachte sterfgevallen. Als we de "convergerend bewijs" theorie van "Holocaustwetenschappers" volgen, was Wiesenthal medeplichtig aan deze twaalf mysterieuze sterfgevallen: ze komen overeen, zowel naar periode, motivatie, als naar omstandigheden.

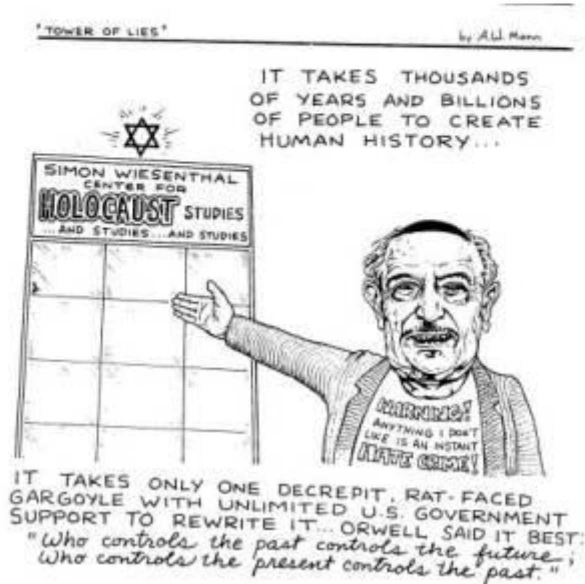
De latere joodse Oostenrijkse kanselier Bruno Kreisky noemde Wiesenthal *"gedreven door haat"* en *"een voormalig Gestapo-agent die 'Maffia methoden' gebruikte, aan wie in geen enkel opzicht morele autoriteit mag worden toegekend".*[6] Daaraan kan men toevoegen dat aan zijn verhalen en geschriften geen waarheid mag worden toegekend.

Ook Honsik spreekt in zijn boek over de "Wiesenthal Maffia", een in samenwerking met de Mossad, Vrijmetselarij en andere zionistische poelen van Duisternis functionerend netwerk, gebruikmakend van massamedia, stiekem in de Vrijmetselarij opererende opportunisten van hoog tot laag en een "rondtrekkend circus van voorgeprogrammeerde valse Holocaustgetuigen" op afroep.

Gezien zijn kerfstok vol leugens, bedrog en incompetentie, is alle op het hoofd van deze man gestapelde lof, slechts een droevige afspiegeling van het principeloze zelfbedrog van deze tijd.

Gelukkig is de aartsleugenaar, valse wraakengel van het "Recht" en rabiate zionist Wiesenthal niet meer onder ons. Maar, de Machten der Duisternis gaan voort gebruik te maken van zijn reputatie door middel van het te zijner glorie opgerichte Simon Wiesenthal Center, compleet met valse "gaskamer" en gruwelparafernalia, met als doel de propaganda over "de Holocaust" en zionistische haat tegen de vijanden van de racistische joodse staat tot in eeuwigheid te blijven verspreiden.

Met de regelmaat van de klok spuit dit "Centrum" haar vuil door de internationaal gecontroleerde media , waarbij zij uiteraard onbeperkt in staat wordt gesteld haar immorele geestesgesteldheid te demonstreren. Het Toevoegsel bij dit artikel is daarvan een van de vele voor zichzelf sprekende voorbeelden.

Simon Wiesenthal Center Los Angeles.

Het Simon Wiesenthal Center zou die naam niet waardig zijn, als het niet ook en vooral is gewijd aan leugens. Zo zegt ze ***anti-racisme*** in haar vaandel te dragen, maar dat betekent natuurlijk ***niet pro-joods racisme*** zoals tegen Palestijnen; daar zijn zij rabiaat ***vóór,*** al zeggen zij dat niet hardop. Zij zijn ook vóór racistische en religieuze ***suprematie,*** al zullen zij ook dat niet rechtstreeks zeggen. Hoe ***"tolerant"*** zij zijn, ziet men dagelijks aan hun bejegening van Palestijnen en andere niet-joden in en buiten Israël: helemaal niet dus. Er is geen groep op de wereld zo rabiaat met ***haat*** en ***xenofobie*** doordrenkt als zionisten. Zij zijn tevens de meest fanatieke Vijanden van Vrije Meningsuiting met hun legale en illegale acties tegen websites die Israël- en Holocaustkritischzijn en gebruiken de meest infame trucs en scheldwoorden als "anti-semitisch", "Holocaustontkenner" enz. als blindgangers tegen iedereen die hun in de weg staat.

Efraim Zuroff, directeur van het SWC maakt het Satansteken.

Het “Simon Wiesenthal Centre” is, geheel in de geest van hun grote voorman, de mythomanisch psychopathische leugenaar “Simon Wiesenthal”, aan wie, zoals aan geen van de zionistische golems “geen enkele morele autoriteit mag worden toegekend”, niets dan een ***luidsprekertoren voor Leugens*** en zionistische ***Haatpropaganda.***

Een volgend artikel zal deze verderfelijke organisatie dan ook nader onder de loep nemen.

Noten

[1] Honsik, G. *Schelm und Scheusal – Meineid, Macht und Mord auf Wizenthals Wegen.* 1993. Uitg. Bright-Rainbow-Limited Anwalts Kanzlei Ramiro Sanchez de Lerin Garcia C/ Academia 8, 28014 Madrid. Engelse vertaling: *Fiend and Felon.– Perjury, Power and Murder in the Footsteps of Wiesenthal. America’s Idol, a Crook!*

[2] *The Jewish Chronicle Online. “It is right to expose Wiesenthal”*. 20 Augustus 2009.

[3] Eisen, Paul. *A very Jewish kind of evil #1* http://pauleisen.blogspot.mx

[4] Segev, Tom. *Simon Wiesenthal: The Life and Legends.* April 2012. ISBN: 978-0-8052-1208-2

[5] *Kurier.* Wenen, 10 december 1989.

[6] Kreisky, Bruno. Interview met buitenlandse journalisten, Wenen, 10 november 1975.In: *War Wiesenthal ein Gestapo-Kollaborateur?*, *Profil,* Wenen, No. 47, 18 nov. 1975, blz. 16, 22-23. Zie ook overdruk in Robert H. Drechsler, *Simon Wiesenthal: Dokumentation* (Wenen 1982), blz. 215-218.